

ת"פ 1206/12/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 1206-12-19 מדינת ישראל נ' פלוני

לפני כבוד השופט איתי הרמלין
המאשימה מדינת ישראל
ע"י עו"ד מאיה הבר
נגד

הנאשם 1. פלוני
ע"י עו"ד בני כץ

גזר דין (נאשם 1)

1. הנאשם הורשע על סמך הודאתו בכך שבין החודשים מאי 2019 ואוקטובר 2019 היה מעורב בשלוש עסקאות סמים שעשתה סוכנת משטרתית. פעמיים שימש כמתווך בעסקה ופעם אחת כמוכר. בחודש מאי 2019 התעניינה הסוכנת ברכישת "טיפות אסיד". היא פנתה לנאשם שהציע לה לרכוש בקבוקון LSD תמורת 1,800 ₪. הנאשם חיבר בין הסוכנת לאדם שלישי שמכר לה בקבוקון שבו 3 מ"ל LSD תמורת 1,800 ₪. בחודש ספטמבר 2019 נפגש הנאשם עם הסוכנת בפאב והציע לה לקשר בינה לבין אדם שימכור לה "אקסטזי". הסוכנת ביקשה לרכוש 100 כדורי MDMA. הנאשם הפגיש אותה עם אדם אחר שמכר לה 29 כדורי MDMA תמורת 1,050 ₪. בחודש אוקטובר 2019 מכר הנאשם לסוכנת 50 כדורי MDMA תמורת 3,500 ₪.

2. במעשיו פגע הנאשם במאבקה של המדינה בהפצת חומרים משני תודעה. הפגיעה לא הייתה זניחה, אך גם לא מן החמורות.

3. ראוי לציין ש-MDMA ו-LSD נחשבים לפי הפסיקה לקטגוריית ביניים מבחינת הסיכון הנשקף מהשימוש בהם (סיכון גדול יותר מאשר זה הנשקף מקנביס וקטן יותר מאשר זה הנשקף מהירואין ומקוקאין - ראו למשל: ת"פ (תל אביב) 48167-02-13 **מדינת ישראל נ' אלירן סימן טוב** (9.9.2014), שאליו הפנה הסניגור). חשיבות יש גם לכך שבשניים מן המקרים נושא כתב האישום שימש הנאשם כמתווך בלבד ורק במקרה השלישי מכר את הסמים בעצמו. עוד יש לציין שמעשי העבירה נפרשו על פני 5 חודשים.

4. התובעת טענה כי הנאשם עשה את המעשים למען בצע כסף, ואילו הסניגור טען כי הנאשם שבא ממשפחה מבוססת לא נזקק לסחר בסמים כדי להתפרנס ושעשה את המעשים כדי להתקרב לסוכנת המשטרתית ועל רקע טראומה שחוזה במהלך שירותו הצבאי כלוחם קרבי. הואיל וכתב האישום אינו נוקב במניע למעשיו של הנאשם, איני יכול להכריע במחלוקת זו שבין הצדדים.

5. הסיגור טען כי הסוכנת המשטרתית הייתה הצד הפעיל בעסקת הסמים הראשונה והיא שדחפה את הנאשם למעורבות בה. יש צדק מסוים בטענת הסיגור בעניין זה, אך כמובן התיווך בעסקת הסמים לא נכפה על הנאשם, ולא יהיה זה נכון לתארו כמשתתף פסיבי.
6. התובעת טענה כי מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל-36 חודשי מאסר בפועל, ואילו הסיגור טען כי מתחם העונש ההולם נע בין של"ץ לתקופת המאסר המירבית שניתן לרצות בעבודות שירות. יש לציין כי שני הצדדים התייחסו בצדק לשלושת המקרים שבהם הורשע הנאשם כאירוע עברייני אחד.
7. התובעת הפנתה לעפ"ג (תל אביב) 38035-05-20 **מדינת ישראל נ' אגומאס גטאהון** (7.7.2020) שבו נגזרו 20 חודשי מאסר בפועל במסגרת ערעור על מי שמכר ב-3 הזדמנויות 100 כדורי MDMA (בכל פעם). גזר הדין בערעור אינו מנומק, וגם הסכמת הצדדים להמלצת בית המשפט אינה ברורה לחלוטין (לא ברור אם הכוונה שמתחם שבין 12 ל-28 חודשי מאסר מתאים לשלושת מקרי הסחר יחד או לכל אחד מהם בנפרד). עוד הפנתה התובעת לפסק הדין בעפ"ג (ירושלים) 16037-01-17 **מדינת ישראל נ' דגו טפרה** (25.6.2017) שבו נגזרו 7 חודשי מאסר בפועל על מי שכמו הנאשם שבפניי הורשע בשני מקרים של תיווך בעסקת סמים ובמקרה אחד של סחר בסמים. בענינו של טפרה כל העסקאות היו בקוקאין ובסכומים של 1,500 ₪, 2,500 ₪ ו-4,000 ₪. בית המשפט המחוזי קבע כי עונש של מאסר בעבודות שירות אינו הולם את נסיבות המקרה וחורג מאד ממתחמי הענישה הראויים, ושהעונש מוחמר ל-7 חודשי מאסר ולא מעבר לכך אך משום שערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם נאשמים.
8. הסיגור הפנה לת"פ (תל אביב) 48167-02-13 **מדינת ישראל נ' אלירן סימן טוב** (9.9.2014), שבו נקבע מתחם עונש הולם שבין מאסר שניתן לרצות בעבודות שירות ל-12 חודשי מאסר בפועל בגין כל מקרה של מכירת כמות משמעותית של MDMA. הסיגור הפנה גם לת"פ (ירושלים) 53375-03-18 **מדינת ישראל נ' מיכאל כהן** (25.9.2019) שבו נקבע מתחם עונש הולם שבין 6 ל-24 חודשי מאסר בפועל למי שמכר מספר פעמים קנבים. עוד הפנה הסיגור לעפ"ג (מרכז - לוד) 44406-12-11 **חוסאם שוהאנה נ' מדינת ישראל** (16.2.2012) שעסק בעניינו של מי שנדון לשישה חודשי עבודות שירות בגין שני מקרים שבהם תיווך במכירת קנבים לשוטר סמוי. הסיגור הפנה גם לפסיקה שעניינה ביטול הרשעה ולגזר דין נוסף שניתן לפני כשני עשורים.
9. לשם בחינת רמת הענישה הנוהגת לצורך קביעת מתחם העונש ההולם אתיחס להלן למספר פסקי דין נוספים. בת"פ (תל אביב) 49273-09-20 **מדינת ישראל נ' בן שושן** (18.10.2021) נקבע מתחם עונש הולם שבין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל למי שהורשע בשלוש עבירות של סחר בסמים, בעבירה אחת של עסקה אחרת בסם ובעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית. זאת, בגין מכירת קטמין, אקסטזי (בכמות קטנה יותר מאשר בתיק שבפניי) ומריחואנה והחזקה של 45 כדורי MDMA ו-2 גרם קוקאין. מתחם עונש הולם שבין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל נקבע גם בת"פ (תל-אביב) 48740-06-19 **מדינת ישראל נ' פרוספר בוזגלו** (27.2.2022). בתיק זה נדון עניינו של מי שבצד הרשעתו בעבירות נוספות הורשע ב-4 עבירות של סחר בסמים. זאת, בין היתר, בגין שני מקרים שבהם מכר לסוכן משטרה קנבים בשווי אלפי שקלים, ופעם נוספת שבה מכר לסוכן כ-11 גרם MDMA תמורת 4,400 ₪. בת"פ (תל-אביב) 68639-11-19 **מדינת ישראל נ' ג'ורג' בן חיים** (27.12.2020) נקבע מתחם עונש

הולם שבין מספר חודשים שניתן לרצות בעבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר בפועל ונגזר עונש של 65 ימי מאסר בפועל על מי שתיווך בעסקה שבה רכשה סוכנת משטרתית 4.42 גרם MDMA תמורת 2,750 ₪ כאשר הנאשם הוא זה שמסר לה את הסמים. בית המשפט מסביר בתיק זה כי אילו היה מדובר בסחר ולא בתיווך היה מתחם העונש ההולם מתחיל מ-5 חודשי מאסר בפועל (הנאשם נדון כאמור לעונש שהוא פחות מחצי מרף תחתון זה). בת"פ (תל אביב) 33692-07-18 **מדינת ישראל נ' אהוד צפירי** (22.12.2020) נקבע מתחם עונש הולם שבין 6 חודשי מאסר בפועל ל-12 חודשי מאסר בפועל למי שהורשע ב-8 עבירות של סחר בסמים מסוג קנביס ו-MDMA.

10. בהתחשב במכלול הנסיבות והנתונים שפורטו לעיל ובעיקר בכך שבשניים מן המקרים שבגינם הורשע הנאשם הוא שימש מתווך בלבד, כאשר באחד משני מקרים אלה הוא אף לא נכח כלל במקום ביצועה של עסקת הסמים ולא נטען כי תוגמל כספית בעבורה (לא ברור גם לאיזה תגמול זכה אם זכה על התיווך גם בעסקה שבה נכח), אני מוצא כי יש לקבוע מתחם עונש הולם שהוא נמוך יותר מזה שמתאים לשלושה מקרים של סחר בסם כעולה ממדיניות הענישה הנוהגת שפורטה לעיל. כמו כן, הפסיקה מעלה בבירור שמתחם העונש ההולם לעבירות הנוגעות לחומרים כ-MDMA ו-LSD צריך להיות גבוה יותר מבעבירות דומות שנעברות בקנביס ונמוך יותר מזה ההולם לעבירות בקוקאין ובהירואין. לפיכך, אני קובע כי מתחם העונש ההולם לעבירות שבהן הורשעה הנאשם נע בין 9 ל-18 חודשי מאסר בפועל.

11. לנאשם אין כל עבר פלילי.

12. מדבריו של הסניגור בפני עולה כי הנאשם השתתף בלחימה במבצע המכונה "צוק איתן" ברצועת עזה, ומותם של חבריו בלחימה גרם לו לטראומה, שמהשפעותיה המאוחרות הוא סובל עד היום. עוד עולה מדברי הסניגור שהנאשם גדל במשפחה נורמטיבית ומבוססת, ושהנאשם עובד במשך תקופה ממושכת בחברה שבבעלות אביו, ושאינו נוהג בו בקפדנות יותר מאשר בכל עובד אחר.

13. תסקיר שירות המבחן תמך בדבריו של הסניגור. הנאשם אף הגיש לקצינת המבחן מסמכים מאת פסיכיאטר התומכים בכך שהוא סובל כבר שבע שנים מתסמינים של פוסט טראומה בעקבות השתתפותו במבצע "צוק איתן". בין היתר הוא חווה נדודי שינה, פלשבקים, מצב רוח לא יציב וקושי בריכוז ובתפקוד. הנאשם עצמו אף סיפר לקצינת המבחן על חרדות וסייטים שמהם הוא סובל. מדיווחיו של הנאשם לשירות המבחן עלה כי לא התמיד בנטילת הטיפול התרופתי והעדיף לטפל בעצמו בעישון קנביס. עוד מסר הנאשם לשירות המבחן מכתבי הערכה שכתבו מפקדיו בצבא.

14. בפני שירות המבחן נטל הנאשם אחריות למעשיו והביע חרטה עליהם. הנאשם קשר בין התנהגותו לתסמיני הפוסט טראומה שמהם הוא סובל שדחפו אותו להתנהגות אימפולסיבית, וכן לידידותו עם הסוכנת המשטרתית ורצונו לסייע לה.

15. באחת מבדיקות השתן שנערכו לנאשם נמצאו סימנים לשימוש בקנביס ועלה חשד שהנאשם ניסה לזייף בדיקה נוספת שנערכה לו. לפיכך, ביקש שירות המבחן לערוך בדיקות נוספות לנאשם ועודד אותו לקבל טיפול נפשי באופן

פרטי.

16. בבדיקות הנוספות שנערכו לנאשם לא נמצאו סימנים לשימוש בסמים. הנאשם גם החל לקבל לאחרונה טיפול פסיכולוגי באופן פרטי. הטיפול מתרכז בעיבוד הטרומה ו"עבודה על הסימפטומים הפוסט טראומטיים". המטפל מסר לשירות המבחן כי הנאשם מגלה מוטיבציה ונכונות לקבל את הטיפול, משתף בתכנים אישיים, ומעוניין לערוך שינוי בחייו.

17. חוות דעתו של שירות המבחן בעניינו של הנאשם הייתה חיובית ביותר - בין היתר משום ששירות המבחן התרשם שפחת מאד הסיכון לביצוע עבירות נוספות על ידי הנאשם. לדעת שירות המבחן אין מקום להטיל עונש מאסר על הנאשם, אפילו לא בעבודות שירות. זאת, כיוון שעונש כזה יקטע את עבודתו ועשוי להביא לנסיגה במצבו. לפיכך המליץ שירות המבחן לחייב את הנאשם בביצוע 300 שעות של"ץ ולהוציא בעניינו צו מבחן למשך שנה.

18. הסניגור ביקש שאאמץ את המלצת שירות המבחן, ואילו התובעת ביקשה שאגזור על הנאשם עונש שבתחתית מתחם העונש ההולם תוך שהיא מדגישה את הבעיות שהיו בדגימות השתן של הנאשם כמפורט לעיל ואת העובדה שהנאשם החל בטיפול נפשי רק לאחרונה.

19. הנאשם אמר בדברו האחרון בפניי שלפני 3 שנים עשה טעות - לא מתוך עניין בסמים או בכסף, אלא כיוון שהיה "במקום חשוך של הרס עצמי". הוא הוסיף שהוא לוקח אחריות מלאה על מה שעשה, ו"מבין שזה מעשה חמור". לדבריו, כיום הוא מטפל בעצמו, ו"מקבל את הכלים לא להגיע למקומות כאלה ולהצליח". לדבריו, יש לו שאיפות גדולות בחיים, והוא לא יגיע שוב "למקום כזה".

20. אביו של הנאשם הוסיף שבנו עשה טעות ושילם עליה מחיר כבד, וכך גם משפחתו. לדבריו, בנו עובד בחברה שבעלותו כשלוש שנים, והוא חרוץ מאד - עובד מבוקר עד ערב כמנהל מחלקה. האב ציין שבני המשפחה הם אנשים שומרי חוק.

21. סעיף 40ב לחוק העונשין, תשל"ז-1977 קובע שהעיקרון המנחה בענישה הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בצד זאת קובע סעיף 40ד שאם בית המשפט מוצא שהנאשם השתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם, הוא רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם ולקבוע את עונשו של הנאשם לפי שיקולי שיקומו, וכן להורות על נקיטת אמצעי שיקומי כלפי הנאשם, לרבות העמדתו במבחן. עוד יש להזכיר שהיבטים שונים של שיקום מנויים בסעיף 40יא שעניינו מיקום עונשו של נאשם ספציפי בתוך מתחם העונש ההולם.

22. תסקיר שירות המבחן לא שכנע אותי כי שיקולי השיקום של הנאשם מחייבים סטייה ממתחם העונש ההולם. הנאשם מגיע ממשפחה נורמטיבית ותומכת, ומועסק בחברה בבעלות אביו. אינני סבור כדעת שירות המבחן שריצוי עונש של עבודות שירות יגרום לנסיגה במצבו של הנאשם. אני סבור שניתן במקרה זה לנהוג באופן שיגשים את

העיקרון המנחה של מתן עונש ההולם את נסיבות העבירה ובצד זאת לא יפגע בשיקומו של הנאשם. זאת, בהטלת עונש של 9 חודשי עבודות שירות הנמצא בקצה התחתון של מתחם העונש ההולם (אם הייתי קובע כי מתחם העונש ההולם מתחיל מתקופת מאסר בכליאה יתכן ששיקולי השיקום היו מחייבים חריגה ממנו והטלת עונש שירוצה בעבודות שירות).

23. מעבר לכך שהתובעת עצמה טענה כי עונשו של הנאשם צריך להיות בחלק התחתון של מתחם העונש ההולם, הרי שהיעדר עבר פלילי, הפנמת הפסול שבמעשים, נטילת אחריות וחזרה למוטב של הנאשם, הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה, שירותו הקרבי של הנאשם והטראומה ופוסט טראומה שנגרמו לו כתוצאה מהשתתפותו במבצע ברצועת עזה, כל אלה תומכים בגזירת עונש הנמצא בקצה התחתון של מתחם העונש ההולם.

24. לנוכח האמור לעיל אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשים מאסר בפועל בניכוי 31 ימי מעצרו (25.11.2019-25.12.2019). המאסר ירוצה בדרך של עבודות שירות במקום ובתנאים שקבע הממונה על עבודות שירות. הנאשם יתייצב לריצוי העונש ביום 14.11.2022 בשעה 8:00 במפקדת יחידת עבודות השירות ברחוב לוחמי בית"ר 6 ברמלה.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי לשלוש שנים שלא ישוב ויעבור עבירת סמים שהיא פשע.

ג. קנס בסך 10,000 ₪. הקנס ישולם ב-10 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים החל ביום 1.11.2022. לא ישולם הקנס במועד יאסר הנאשם למשך 30 יום. אם נותר פיקדון בתיק מעצר הקשור לתיק זה, יקוזז הפיקדון מסכום הקנס.

25. מוצא בזאת צו מבחן למשך שנה בעניינו של הנאשם. מובהר לנאשם כי הפרת צו המבחן עלולה להביא לגזירת עונש נוסף תחתיו.

26. לנוכח סוג העבירות שבהן הורשע הנאשם, אני מכריז על הנאשם כסוחר סמים.

27. לנוכח התפקיד השולי של מכשיר הטלפון של הנאשם בביצוע העבירות, העובדה שערכו הנוסטלגי של המידע האצור בטלפון עולה בהרבה על שוויו הכספי, ולנוכח גובה הקנס שגזרתי, אינני מורה על חילוט הטלפון והוא יוחזר לנאשם.

28. לנוכח ההתייחסות למצבו הנפשי של הנאשם, אני אוסר לפרסם כל פרט מזהה של הנאשם.

29. המזכירות תשלח העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות שירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתן היום, 6 בספטמבר 2022, בנוכחות הצדדים.